

Orpansa

Sisältää mm:

	Sivu
Leila Mäkinen: Tampereen seudun sukututkimus- seura r.y. 1979 - 1989	3
Jorma Räsänen: Sukututkimuksen opetusta Tampereella	19
Kaarlo Haapanen: Sukututkimus voi tuoda monia uusia yhteyksiä	23
Pekka Nuottajärvi: Siihen aikaan kun isäni ensimmäiset housut sai	26
Marja Murto: Lempäälän kylännimet	30

Hallitus

Puheenjohtaja

Raimo Vasara
Näsilinnankatu 9 B
33210 Tampere
puh. 125 752

Varapuheenjohtaja

Olavi Kallioniemi
Liljankuja 4
33300 Tampere
puh. 442 959

Sihteeri

Leila Mäkinen
Lemminkäisenkatu 6 A 17
33540 Tampere
puh. 554 339

Rahastonhoitaja

Seija Jäminki
Hämeenpuisto 13 A
33210 Tampere
puh. 147 087

Jäsen

Terttu Honkala
Mustanlahdenkatu 1 B 99
33210 Tampere
puh. 125 569

Jäsen

Matti Koittola
Matinmäki
33850 Tampere
puh. 671 606

Julkaisut:

Orpana, Vuosikirja, erillisjulkaisusarja (mm. Esipolvitauluja)

Julkaisutoimikunta

Terttu Honkala, päätoimittaja
Mustanlahdenkatu 1 B 99
33210 Tampere, p. 125 569

Olavi Kallioniemi
Vuosikirja, p. 442 959
Matti Koittola, p. 671 606
Vilho Puro, graafinen
suunnittelu, p. 174 781

Myynti ja tilaukset

Milja Piepponen
Aleksanterinkatu 35 B 5
33100 Tampere, p. 32 768

Puhtaaksikirjoitus

Vilho Puro, p. 174 781
Marjatta Rintala,
p. 432 004

Paino

Tehokopiointi Ky

Orpanan kansilehti

Arja Kääriä

Orpanan lukijoille

Tampereen seudun sukututkimusseuran 10-vuotisjuhlavuosi on kallistumassa kohti loppuaan. Meistä lähes kolmestasadasta jäsenestä vain parikymmentä on ollut mukana alkuvuodesta asti. Mutta olemmepa olleet mukana vähän tai kauan aikaa, meidän on nyt aika pysähtyä tarkastelemaan yhdistyksemme syntyä ja menneiden vuosien toimintaa. Pitkäaikainen, ututtera sihteeriimme Leila Mäkinen on laatinut Orpanalle katsauksen jokaisen toimintavuoden tärkeimpiin tapahtumiin. Nyt päättymässä olevalle juhlavuodelle 1989 hän on antanut otsikon "virstanpylväs". Kymmenvuotiskatsauksen lisäksi olemme pyrkineet kokoamaan lehtemme tämän numeron muutakin sisältöä "virstanpylvään" merkeissä.

Yhdistyksemme voi lähteä uudelle kymmenvuotistaipaleelle iloisin mielin. Toimintaa on ollut runsaasti ja sitä on jatkossakin luvassa. Orpana-lehtemme toivomme edelleen elävän ja kukoistavan jäsenten ikiomana julkaisuna. Toivomme rohkeaa yhteydenottoa meihin toimittajiin. Älköön kukaan pitäkö kynnystä liian korkeana, vaan jos kanssajäsenille kerrottavaa mielessä liikkuu, niin tuotakoon se myös lehtemme kautta julki. Sitä tarkoitusta vartenhan tämä Orpanamme on olemassa!

Julkaisutoimikunta

NOSTALGIAA

Voi niitä aikoja
ylhäällä ullakolla
Tammerkosken partaalla,
yhdessä siellä kun istuttiin,
mikrofilmejä tuijoteltiin:
Smolnikoffin Edit ja Vimparin Kirsti,
Kuusiluoman Pasi ja moni muu!
Tunteja kului viisi tai kaksi,
suku tuli vain tutummaksi.
Siellä sitä vasta oli tunnelmaa,
Voisiko kukaan sen unohtaa!

T.H.

TAMPEREEN SEUDUN SUKUTUTKIMUSSEURA r.y.

1979 - 1989

I toimintakausi 1.5.79 - 30.4.80

YHDISTYKSEN PERUSTAMINEN

Tampereen seudun sukututkimusseuran perustivat Tampereen Työväenopistossa lukuvuonna 1978-79 järjestetyn sukututkimuskurssin osanottajat. Tuon kurssin vetäjänä toimi innokas tamperelainen sukututkija, varatuomari Lauri Orispää.

Tampereen seudulla lienee ollut sukututkimuksen harrastajia jo pidempään, mutta heitä yhteen kokoavaa yhdistystä ei ollut. Muualla Suomessa oli syntynyt paikallisia sukututkimusyhdistyksiä jo aikaisemmin. Työväenopiston sukututkimuskurssin päätyttyä keväällä 1979 heräsikin kurssilaisten keskuudessa ajatus perustaa Tampereelle sukututkimuksen harrastajia yhteen kokoava yhdistys. Niinpä sitten kokoonnuttiin 18.4.1979 Lauri Orispään johdolla miettimään oman yhdistyksen perustamista. Tähän kokoukseen osallistui kaikkiaan 19 henkilöä.

Kokouksessa päätettiin, että yhdistyksen toimintakausi alkaa 1.5. ja päättyy 30.4. Valittiin myös ensimmäinen hallitus ja aloitettiin sääntöjen laadinta.

Ne 19 perustajaa

Liitt. Saaromaa
Matti Kurj. Riitti
Jorma Räsänen -
Osmo Merikoski
Agda Kokkola,
Emeli Mäkelä
Veikko Lintu
Tarja Tastinen
Riitta-Liisa Paavilainen
Helmi Tuoma
Martha Tiihola

Zakari Linimaa
Leena Bärting
Toni Nikari
Mari Tila
Sirkka Valli
Marjatta Witanen
Anne Juntti
Kaarina

Seuraavan kerran kokoonnuttiin 16.5.1979, jolloin mietittiin sääntöjen sisältöä. Säännöt hyväksyttiin lopullisesti kokouksessa 25.9.1979 ja ne, samoin kuin myös ilmoitus yhdistysrekisteriin, jätettiin Tampereen maistraattiin.

Yhdistyksen ensimmäiseen hallitukseen kuuluivat pj. Jorma Räsänen, vpj. Veikko Lintu, rh. Rakel Kivimaa, siht. Meri Tila, Lauri Orispää ja Osmo Merikoski.

Tilintarkastajina toimivat Matti Saarenpää ja Martti Tiitola. Tiitolan toimintakauden jäädessä kesken otti hänen tehtävänsä vastaan varatilintarkastaja Tarja Taskinen. Tiedotussihteerinä toimi Riitta-Liisa Paavilainen.

Yhdistys pääsi toiminnassaan alkuun vireästi. Kokouksia oli ensimmäisen toimintakauden aikana kaikkiaan 15, jotka pidettiin Sampolassa yhtä lukuunottamatta. Se toteutettiin retkenä Tampereen kaupunginkirjastoon. Kokoukset oli jaettu opetuskokouksiin ja työkokouksiin. Jäsenmäärä kasvoi, ollen toimintakauden lopussa 30 henkilöä. Kirjallisuutta jäsenten yhteiseen käyttöön alettiin hankkia. Julkaisutoimintakin pääsi alkuun ensimmäisen vuosikirjan painatuksen myötä.

Ne suuntaviivat, jotka tuolloin ensimmäisenä toimintakautena luotiin yhdistyksen toiminnalle, ovat yhä vieläkin nähtävissä, vaikka jäsenmäärä on huomattavasti noussut. Hyvälle pohjalle on ollut helppo rakentaa vakaa ja toimiva yhdistys, joka on vuosien myötä löytänyt oman paikkansa tamperelaisessa kulttuuriharrastusten piirissä, rikastuttaen sitä omalla panoksellaan.

II toimintakausi 1.5.80 - 30.4.81

VILKKAAN KASVUN AIKA

Yhdistyksen säännöt hyväksyttiin oikeusministeriössä 10.11.1980 ja yhdistys merkittiin myöskin yhdistysrekisteriin.

Toisen toimintakauden aikana jäsenmäärä kaksinkertaistui, ollen jo 60 henkilöä.

Hallituksen kokoonpano muuttui jonkin verran ja siihen kuuluivat pj. Jorma Räsänen, vpj. Osmo Merikoski, rh. Rakel Kivimaa, siht. Meri Tila, Thorolf Aspholm ja Vesa Leppänen.

Tilintarkastajina olivat Matti Saarenpää ja Tarja Taskinen sekä varalla Irmeli Majander ja Pentti Seilonen.

Tiedotussihteerinä toimi Kaarlo Haapanen.

Uutta yhdistyksen toiminnassa oli oman tiedotuslehden, Orpanan, julkaiseminen. Sen kasi ensimmäistä numeroa ilmestyi kevään 1981 aikana. Lehteä lähetettiin ilmaiseksi Suomen Sukututkimusseuralle, Hämeen läänin maakunta-arkistolle, Sukuyhteisöjen Tuki ry:lle ja Pirkanmaan maakuntakirjastolle. Edelleenkin tämä tapa on yhdistyksellämme ja olemme vielä lisänneet matkan varrella muutaman ilmaisjakelukohteen tuohon listaan.

Vuosikirjan sisältöä pyrittiin kehittämään ja toisesta Vuosikirjasta tulikin ensimmäistä näyttävämpi. Vuosikirjan kannen suunnitteli taiteilija Hannu Paasonen. Siihen pyrittiin saamaan lyhennelmät kokoussesitelmistä ja siihen tuli myöskin vuosikertomus ja jäsenluettelo.

Kokoukset säilyivät opetuskokouksina ja työkokouksina ja niitä oli Sampolan koululla kaikkiaan 15 ja lisäksi tehtiin opintokäynti Tampereen yliopiston kansanperinteen laitokselle.

Seuralle laadittiin myöskin oma tunnusmerkki, jonka oli suunnitellut seuran jäsen Kalevi Mäki-Kihniä. Tunnusmerkistä pyydettiin lausunto Suomen Heraldiselta seuralta, jonka silloinen puheenjohtaja Olof Eriksson suhtautuikin hyväksyvästi tunukseemme.

Kirjallisuutta hankittiin jäsenten käyttöön lisää.

Pirkanmaan maakuntakirjastoon otettiin yhteyttä ja toivottiin sinne saatavan lisää mikrofilmejä sukututkijoiden käyttöön.

Kaarlo Haapanen lähetettiin yhdistyksen edustajaksi Suomen Sukututkimusseuran järjestämälle sukututkimusseurojen neuvottelupäivälle Helsinkiin. Yhdistyksen jäseniä osallistui myös Oulun Sukututkimuspäivään maaliskuussa 1981.

Toinen toimintakausi oli yhdistyksessä hyvin vilkasta aikaa. Vaikka jäseniä oli vielä suhteellisen vähän, olivat he aktiivisesti mukana kaikessa toiminnassa, kirjoitellen Orpanaan ja osallistuen ahkerasti kokouksiin sekä pitäen kokouksissa alustuksia keskusteluille sekä esitelmiä. Ulkopuolisia luennoitsijoita käytettiin huomattavasti vähemmän kuin nykyisin on tapana.

Yhdistys eli eräänlaisen pioneerihengen voimalla saaden uudetkin jäsenensä innostumaan, paitsi sukututkimuksesta, entistä enemmän myöskin yhdistyksen toiminnan kehittamisestä.

Kunniajäseniä

Lauri Orispää
Kunniajäsen 1983.

Jorma Räsänen
Kunniajäsen 1984.

Meri Tila
Kunniajäsen 1987.

III toimintakausi 1.5.81 - 30.4.82

VIITOITETTUA LATUA ETEENPÄIN

Toimintakauden aikana yhdistyksellä oli kokouksia Sampolassa yhteensä 15 kappaletta, kuten edellisenäkin toimintakautena. Kokouksiin osallistui jäsenmäärän kasvamisen myötä yhä enemmän henkilöitä, ja keskimääräinen osallistujamäärä oli kokouksissa 34. Edellisenä vuonna vastaava luku oli 22.

Jäsenmäärä oli toimintakauden päättyessä 93 henkilöä.

Yhdistys piti vuosikokouksensa Jyväskylän maakunta-arkistoon tehdyn retken yhteydessä. Muitakin retkiä tehtiin: Käytiin Hämeenlinnan maakunta-arkistossa, Valtionarkistossa ja Turun maakunta-arkistossa. Retkillä oli mukana jäsenmäärän huomioon ottaen huomattavan paljon osallistujia.

Toimintakauden aikana luotiin seuralle uusi perinne: järjestettiin ensimmäinen sukututkimuspäivä. Paikkana oli Sampola ja osallistujia oli noin parisataa sekä Tampereelta että muualta Suomesta. Sukututkimuspäivän kohokohtana oli USA:n silloisen lähettilään Keith Nyborgin ja hänen rouvansa Raijan pitämä esitelmä. Päivän päätteeksi käytiin tutustumassa Finnen säätiön kokoelmiin.

Yhdistyksen hallituksen jäsenet olivat samat kuin edellisenä vuonna.

Jäsenmaksu oli 25,- mk henkilöltä. Yhdistys sai ensimmäisen avustuksensa Tampereen kaupungilta, kun kulttuurilautakunta myönsi sille kokouksessaan 15.4.1982 toiminta-avustuksen.

Tilintarkastajina olivat Matti Koittola ja Matti Saarenpää. Varalla olivat Tarja Taskinen ja Helmi Friman.

Kaarlo Haapanen toimi edelleen tiedotussihteerinä ja yhdistyksen julkaisujen päätoimittajana.

Orpanaa julkaistiin neljä numeroa ja samoin julkaistiin vuosikirja. Orpanan kannen suunnitteli Kalevi Mäki-Kihniä ja Orpanalle hankittiin oma ISSN-numero. Vuosikirjalle oli jo edellisenä vuonna saatu ISBN-numero.

Pirkanmaan maakuntakirjastoon saatiin lisää mikrofilmejä ja tämä helpotti sukututkimuksen harrastamista Tampereella. Saatiin myös lupaus, että puuttuvat Pirkanmaan alueen mikrofilmit hankitaan kirjastoon.

Yhdistyksen kokoukset oli edelleen jaettu opetuskokouksiin, joissa oli esitelmä sekä työkokouksiin, joissa oli sukututkimuksen ongelmia selvittelevää ohjelmaa. Näyttää kuitenkin siltä, että tämä jako ei ollut enää toiminnan tässä vaiheessa kovinkaan selvä, ja tästä käytännöstä luovuttiinkin seuraavalla toimintakaudella.

Yhdistys keskittyi toiminnassaan antamaan sukututkimuksen jatko-opetusta. Varsinaiset sukututkimuskurssit järjestettiin Työväenopiston ohjelman puitteissa ja näillä kursseilla annettiin perusopetus. Kursseilta hakeutui jatkuvasti uusia jäseniä seuran "jatko-opintoihin".

Kokouksissa ei pidetty esitelmiä ainoastaan sukututkimuksesta, vaan myös siihen läheisesti liittyvistä historian aiheista. Jäsenet alkoivat vähitellen edistystä omissa tutkimuksissaan, ja he kertoivat kokouksissa heille sukututkimuksen yhteydessä läheiseksi tulleista asioista. Ulkopuolisia luennoitsijoita oli myös aika paljon.

IV toimintakausi 1.5.82 - 30.4.83

TOIMINNAN SELKEYTTÄMINEN

Toimintakauden aikana kävi vähitelleen ilmi, että yhdistyksen toiminnalle tuotti hankaluuksia tilivuoden vaihtuminen huhti-toukokuun vaihteessa. Kaupungin avustus myönnettiin kalenterivuositain ja yhdistyksen vuosikokous oli jouduttu pitämään varsinaisen kokouskierron ulkopuolella toukokuussa. Yleensä aatteellisilla yhdistyksillä oli tapana pitää kalenterivuotta toimikautena. Toivottiin myös, että vuosikirja koottaisiin kalenterivuositain ja että kevätretkellä ei tarvitsisi pitää vuosikokousta, vaan voitaisiin keskittyä kulloiseenki retkiaiheeseen. Vuosikokous voitaisiin pitää uudistuksen myötä helmikuulla ja lisäksi voitaisiin pitää syyskokous.

Sääntömuutosasia laitettiin alulle ja sovittiin, että seuraava toimikausi on poikkeuksellisesti kestävä 1.5.83 - 31.12.84.

Yhdistys sai ensimmäisen kunniajäsenensä yhdistyksen syntyyn ratkaisevasti vaikuttaneesta Lauri Orispäästä.

Jäsenmäärä oli toimintakauden lopussa noussut 136:een ja kokouksiin osallistui keskimäärin 48 henkilöä.

Kaikkiaan kokoonnuttiin edelleenkin 15 kertaa Sampolassa. Vuosikokous ja Sukututkimuspäivä pidettiin molemmat Varalan urheiluopistolla.

Kyllikki Heleniuksen johdolla tehtiin tutustumisretki Gaddin kappeliin ja Pispalan historiaan. Saman retken aikana Matti Vuoristo kertoi Harjun vanhan kirkon vaiheista.

Hallitukseen kuuluivat pj. Vesa Leppänen, vpj. Jorma Räsänen, rh. Rakel Kivimaa, siht. Meri Tila, Osmo Merikoski sekä Sirkka Valli.

Tilintarkastajat ja varatilintarkastajat olivat entiset.

Jäsenmaksu oli edellisvuoden tapaan 25 mk vuodessa.

Kaarlo Haapanen toimi edelleenkin tiedotussihteerinä ja julkaisutoimittajana. Orpanoita julkaistiin neljä numeroa ja Vuosikirja yksiosaisena. Orpanan kannen suunnitteli Kalevi Mäki-Kihniä ja Vuosikirjan Hannu Paasonen. Puhtaaksikirjoittajana toimi Tarja Taskinen.

Yhdistyksen kirjastoa kartutettiin muutamalla kirjalla ja lehdellä. Pirkanmaan maakunta-kirjasto hankki edelleenkin lisää mikrofilmejä sukututkijoiden käyttöön.

V toimintakausi 1.5.83 - 31.12.84

TOIMINNAN LUJITTUMISEN AIKAA

Toimikauden aikana kutsuttiin Jorma Räsänen toiseksi kunniajäseneksi tunnustuksena hänen yhdistyksen hyväksi tekemästään työstä.

Koimme myös suuren menetyksen, kun Lauri Orispää 7.4.1984 poistui keskuudestamme.

Hallituksen kokoonpano säilyi entisenä ja samoin tilintarkastajat ja varatilintarkastajat olivat entiset.

Kaarlo Haapanen toimi yhdistyksen julkaisujen päätoimittajana syksyyn 1984 asti, jonka jälkeen tehtävän otti vastaan Pasi Kuusiluoma. Orpanoita julkaistiin tämän pitkän toimintakauden aikana kaikkiaan kuusi ja Vuosikirja ilmestyi myöskin. Kannet näihin julkaisuihin suunnittelivat Kalevi Mäki-Kihniä ja Hannu Paasonen. Puhtaaksi kirjoittajina toimivat Tarja Taskinen ja Marjatta Rintala. Myynnistä vastasi Milja Piepponen.

Yhdistyksen jäsenmäärä oli toimintakauden lopussa 163 ja kokouksissa oli läsnä keskimäärin 58 henkilöä.

Jäsenmäärä oli jo kasvanut niin suureksi, että kokoustila Sampolan koululla oli käynyt liian pieneksi ja yhdistys saikin hankituksi uudet tilat Tammelan koululta, Ilmarinkatu 17.

Yhdistyksen tilejä alkoi hoitaa palkkiota vastaan Hilikka Järvinen.

Tampereen kaupunki tuki yhdistyksen toimintaa toiminta-avustuksin.

Yhdistys liittyi Sukuyhteisöjen Tuki r.y.:n jäseneksi.

Kirjastoa kartutettiin ja sinne saatiin myöskin lahjoituksia.

Kokouksia oli kaikkiaan 21. Käytiin Väestökirjatoimistossa, kevätretki teh-

Kunniajäseniä ja muita ansiokkaita toimihenkilöitä

Rakel Kivimaa
Kunniajäsen 1989.

Orvo Lipponen
Kunniajäsen 1989.

Vesa Leppänen

tiin Poriin ja käytiin Turun sukututkijoiden kutsusta Turussa. Yhdistys oli jo jonkinaikaa suunnitellut matkaa Yhdysvaltoihin Utahiin, mutta osallistujia retkelle ei ollut ilmoittautunut tarpeeksi ja matka peruuntui. Sampolassa pidettiin Sukututkimuspäivä.

Jäsenmaksu oli 40,- mk tältä pitkältä toimintakaudelta.

Yhdistyksen sääntömuutos hyväksyttiin oikeusministeriössä 28.12.1984 ja jatkossa toimintakaudet tulivat olemaan kalenterivuoden mittaisia.

TV 2 kävi kuvaamassa yhdistyksen kokousta kolmiosaista sukututkimusta käsittelevää ohjelmasarjaansa varten. Ohjelma esitettiin alkuvuodesta 1985.

Seuran toiminta alkoi kaikkenaan jo sujua tietyllä rutiinilla ja kiinnostus yhdistyksen toimintaan kasvoi jatkuvasti.

Suhteita muihin Suomen sukututkimusseuroihin pyrittiin kehittämään ja ystäviä saatiin sekä henkilökohtaisella että yhdistyksen tasolla.

VI toimintakausi 1.1.85 - 31.12.85

VIREÄSTI ETEENPÄIN

Yhdistyksen hallitukseen tuli muutoksia: alusta asti sihteerinä toiminut Meri Tila valittiin puheenjohtajaksi. Muut hallituksen jäsenet olivat vpj. Jorma Räsänen, rh Rakel Kivimaa, siht. Leila Mäkinen, Orvo Lipponen ja Osmo Merikoski.

Tilintarkastajina olivat edelleen Matti Koittola ja Matti Saarenpää ja varalla Tarja Taskinen ja Helmi Friman.

Tilejä hoiti Hilikka Järvinen palkkiota vastaan.

Jäsenmäärä nousi ollen 182 henkilöä.

Kokoukset pidettiin Tammelan koululla ja niitä oli kaikkiaan 13 kappaletta.

Osmo Merikoski

Leila Mäkinen

Kaarlo Haapanen

Sukututkimuspäivää ei järjestetty, koska Suomen Sukututkimusseura järjesti keväällä 1985 Tampereella Varalan urheiluopistolla valtakunnalliset sukututkimusopintopäivät. Kokouksiin osallistui keskimäärin 49 henkilöä.

Myöskin retkillä käytiin. Keväällä opintoretkei suuntautui Vammalaan ja Harjavaltaan sekä Karkkuun ja Huittisiin. Syksyllä käytiin katsomassa Tampereen yliopiston vanhojen sanomalehtien kokoelmaa ja yliopiston kirjastoa.

Orpanaa ilmestyi neljä numeroa ja edellisvuosien tapaan julkaistiin Vuosikirja. Kevätkauden toimittaja oli Pasi Kuusiluoma ja syyskauden Briitta Kekki. Julkaisujen kannet olivat entisen kaltaiset ja samojen henkilöiden suunnittelemaa. Puhtaaksikirjoittajina olivat Marjatta Rintala ja Airi Salminen. Milja Piepponen vastasi julkaisujen myynnistä.

Uusia julkaisuja alettiin suunnitella. Kerättiin tietoja julkaistavaa omaa sukututkijaluetteloa varten. Kirkonkirjojen mikrofilmirullien sisällysluettelointa alettiin myöskin laatia muutamasta seurakunnasta.

Yhdistykselle ostettiin tai saatiin lahjoituksena lehtiä ja kirjoja. Kirjasto alkoi olla jo niin mittava, että ryhdyttiin suunnittelemaan lainaustoiminnan kehittämistä.

Tampereen kaupunki tuki yhdistyksen toimintaa myöntämällä toiminta-avustusta. Jäsenmaksu oli 30,- mk.

Yhdistyksen toimintaan pyrittiin koko ajan kehittämään uusia, jäsenkuntaa aktivoivia toimintamuotoja. Jäseniä yritettiin saada innostumaan muun muassa sukutaulujen teosta ja seuran arkistoonkin niitä kerättiin Sukututkimuspäivän näyttelyä varten.

VII toimintakausi 1.1.86 - 31.12.86

UUSIA PROJEKTEJA

Vuosi 1986 toi tullessaan paljon uutta lähinnä julkaisujen suhteen. Oman jäsenistön keskuudesta sukututkijaluetteloa varten kerätty aineisto saatiin painatettua ja myyntiin vuoden alussa. Julkaistuksi saatiin myöskin Virtain ja Kaavin seurakuntien kirkonkirjojen sisällysluettelot. Orpanoita painettiin edelleen neljä numeroa ja Vuosikirja toimitettiin. Aloitettiin myöskin esipolvitaulujen kerääminen jäseniltä, myöhempää painatusta silmälläpitäen. Julkaisujen toimittaja, puhtaaksikirjoittajat ja kansien suunnittelijat olivat entiset.

Hallituksen kokoonpano oli sama kuin edellisenäkin toimintakautena.

Hallituksen jäsen Osmo Merikoski poistui keskuudestamme 25.4.1986 ja tämä oli yhdistykselle suuri menetys. Hänen paikkaansa hallituksessa ei loppuvuodeksi täytetty.

Tilintarkastajat ja varatilintarkastajat olivat entiset.

Julkaisujen myyntiä hoiti edelleenkin Milja Piepponen.

Kirjanpidon hoiti samoin edelleen Hilikka Järvinen.

Jäsenmäärä oli vuoden 1986 lopussa 219 henkilöä. Kokouksiin osallistui noin 53 jäsentä.

Kokouksia oli kaikkiaan 13 Tammelan koululla ja retkiä oli kaksi.

Sukututkimuspäivään Sampolassa osallistui 212 henkilöä. Päivän yhteydessä oli esillä sukututkimusaineistoa, lehtiä ja kirjoja.

Sirkku ja Matti Koittolan suunnittelema kevätretki suuntautui Raumalle ja Pyhämaalle. Syksyllä käytiin tutustumisretkellä Tampereen uudessa pääkirjastossa.

Jäsenmäärä oli jo kasvanut niin suureksi, että oli hankalaa kokoontua Tammelan koululla, jossa kokoustilana oli vanhan koulurakennuksen auditorio. Yhdistyksen hallitus olikin tämän johdosta yhteydessä kaupungin kulttuuritoimistoon toivoen uusien kokoustilojen saamista Tampereen Vanhasta kirjastotalosta, jonka Tampereen kaupunki oli päättänyt kunnostuksen jälkeen osittain antaa kulttuurijärjestöjen käyttöön. Lisäksi yhdistykselle toivottiin saatavan arkistotiloja kirjastotalolta.

Jäsenmaksu oli entinen 30,- mk vuodessa.

Tampereen kaupunki tuki yhdistystä toiminta-avustuksella ja lisäksi saatiin kohdeavustus Sukututkimuspäivän kulujen peittämiseksi.

Kirjoja ja lehtiä lainattiin edelleenkin jäsenille, mutta kirjaston käyttö oli kovin hankalaa, koska se sijaitsi sihteerin kodissa sopivampien tilojen puuttuessa.

Esitelmistä suurin osa oli ulkopuolisten pitämiä. Toki kyllä omiakin jäseniä pyrittiin saamaan esitelmöimään, mutta heidän osuudekseen jäi kyseessäolevana vuotenakin vain kuusi esitelmää viidestätoista pidetystä.

VIII toimintakausi 1.1.87 - 31.12.87

TOIMINTAMUOTOJEN MONIPUOLISUUTTA

Vuoden kohokokhdaksi muodostui yhdistyksen tekemä kevätretki Tukholmaan, jossa tutustuttiin Valtionarkistoon, sota-arkistoon ja Ruotsin sukututkimusseuraan. Opintoretken järjestivät Tukholman kohteiden osalta Orvo Lipponen ja muilta osin Sirkku ja Matti Koittola, jotka vastasivat myös syysretken järjestelyistä Hämeenlinnaan. Siellä erityisesti tutustuttiin restauroituun linnaan.

Retkille on yleensä osallistunut paljon jäseniä. Miltei joka kerta on ollut linja-auto täynnä. Yleensä on pyritty saamaan ohjelmaan sekä arkostokäyntejä että museovierailuita.

Jäsenmäärä kasvoi 241:een ja kokouksiin osallistui keskimäärin 51 henkilöä. Laskiaisen merkeissä järjestettiin illanvietto Suomalaisella Klubilla, joka mu-
kaan lukien kertyi kokouksia 15 kappaletta.

Hallituksen kokoonpano muuttui. Siihen kuuluivat pj. Orvo Lipponen, vpj. Jor-

ma Räsänen, rh. Rakel Kivimaa, siht. Leila Mäkinen, Seija Jäminki ja Matti Koittola.

Tilintarkastajina olivat Veikko O. Mäkinen ja Päiviö Muhonen sekä varalla Toini Nikali ja Milja Piepponen.

Toimittajana oli Briitta Kekki. Toimintakauden aikana julkaistiin kaksi numeroa Orpanaa ja ensimmäinen osa Vuosikirjasta. "Esipolvitauluja-julkaisua" varten oli jäseniltä koottu heidän omia esipolvitaulujaan. Nämä julkaistiin kahtena niteenä yhdistyksen erillisjulkaisusarjassa, jossa oli aiemmin julkaistu Sukututkijaluettelo sekä Kaavin ja Virtain kirkonkirjojen sisällysluettelot. Orpanan ja Vuosikirjan kansien suunnittelijat ja puhtaaksikirjoittajat olivat entiset. Julkaisujen myynnistä huolehti edelleen Milja Piepponen.

Yhdistyksen kirjanpidon hoiti palkkiota vastaan Hilkka Järvinen.

Meri Tila kutsuttiin Yhdistyksen kolmanneksi kunniajäseneksi, huomionosoituksena hänen mittavasta työpanoksestaan yhdistyksen sihteerinä ja puheenjohtajana.

Yhdistys koki myöskin menetyksen, kun entinen puheenjohtajamme Vesa Leppänen poistui keskuudestamme 18.5.87.

Yhdistykselle hankittiin lehtiä ja kirjoja entiseen tapaan ja myöskin ostettiin oma Vidiolog mikrofilmien lukulaite jäsenten käyttöön.

Jäsenmaksu oli sama kuin edellisenäkin toimintakautena. Tampereen kaupungin kulttuurilautakunta myönsi edellisen vuoden tapaan yhdistyksellemme toimintaavustusta ja sukututkimuspäivää varten kohdeavustusta.

Seuran yhteyksiä ulospäin hoidettiin vuoden aikana erittäin voimallisesti. Seura liittyi Suomen Historialliseen Seuraan ja Historian Ystävien Liittoon.

Seuran edustajia oli mukana Hyvinkäällä Suomen Sukututkimusseuran opintopäivillä ja Lahden Seudun Sukututkijat ry:n opintotilaisuudessa Lahdessa. Suomen Sukututkimusseuran sukututkimusyhdistyksille tarkoitettussa neuvottelussa Helsingissä olivat hallituksen jäsenet Orvo Lipponen, Jorma Räsänen ja Leila Mäkinen.

Kaupunginkirjastoon pidettiin edelleen yhteyksiä. Hallituksen edustajat osallistuivat myöskin Tampereen kaupungin kulttuuritoimiston järjestämään neuvottelu- ja tiedoitustilaisuuteen, jossa jätettiin kirjallisena yhdistyksen toive saada uudet kokoustilat Vanhasta kirjastotalosta.

Esitelmöitsijöistä huomattava osa oli tänä toimintakautena Tampereen Yliopiston historiatieteen laitokselta.

IX toimintakausi 1.1.88 - 31.12.88

UUTTA INTOA TOIMINTAAN

Keväällä yhdistyksemme kokoontui vielä Tammelan koululla, mutta syksyllä saimme vihdoinkin ja viimein kauan odotetut kokoontumistilat Vanhasta kirjastota-

lost ja samalla saatiin myöskin arkistointitilaa. Yhdistyksen omistamien lehtien ja kirjojen lainaus helpottui huomattavasti, kun ne voitiin siirtää sihteerin kodista kirjastotalolle. Myöskin omien julkaisujen varasto saatiin järjestetyksi uuteen kokoontumispaikkaan.

Kokouksia oli kaikkiaan 12, Sukututkimuspäivä mukaanlukien. Kokouksiin osallistui keskimäärin 52 jäsentä ja Sukututkimuspäivään Sampolassa 187 henkilöä. Vuosikokous pidettiin laskiaisillanvieton yhteydessä Ravintola Pito Saludissa.

Kevätretkelle lähdettiin Helsinkiin, jossa käytiin Valtionarkistossa, Suomen Sukututkimusseuran tiloissa ja Yliopiston kirjastossa sekä Ateneumissa. Retkellä oli mukana myös Valkeakosken Seudun Sukututkijat ry:n jäseniä. Syysretki tehtiin Valkeakoskelle ja Sääksmäelle. Molempien retkien järjestäjinä olivat jälleen Sirkku ja Matti Koittola.

Hallitukseen kuuluivat pj. Orvo Lipponen, vpj. Matti Koittola, rh. Rakel Kivimaa, siht. Leila Mäkinen, Seija Jäminki ja Olavi Kallioniemi.

Tilintarkastajina olivat Veikko O. Mäkinen ja Päiviö Muhonen sekä varalla Toini Nikali ja Milja Piepponen. Kirjanpidon hoiti edelleen Hilikka Järvinen.

Julkaisujen toimittajana oli kevätkauden Briitta Kekki ja syyskaudella päätettiin valita julkaisutoimikunnat sekä Orpanalle että Vuosikirjalle. Orpana ryhtyivät toimittamaan Heikki Heino, Asko Katara, Briitta Kekki, Matti Koittola, Päiviö Muhonen ja Eila Vihtiälä. Vuosikirjan toimituskuntaan kuuluivat Olavi Kallioniemi, Terttu Honkala, Pekka Nuottajärvi, Eeva Merikari, Vilho Puro ja Raimo Vasara. Julkaisujen puhtaaksikirjoittajina toimivat edelleen Airi Salmi-nen ja Marjatta Rintala.

Vuoden 1988 aikana julkaistiin erillisjulkaisusarjassa Esipolvitauluja-koelman osat 3 ja 4. Orpana-lehteä julkaistiin vain yksi numero, jonka julkaisun hoiti uusi toimikunta. Toimintakauden 1986 Vuosikirjasta oli aiemmin julkaistu vain alkuosa ja loppuosa julkaistiin tämän toimintakauden aikana. Julkaisujen painatusohjelmassa oli jääty jälkeen ja uusilla toimikunnilla olikin edessään seuravana toimintakautena valtava tehtävä saattaa julkaisut ajan tasalle.

Julkaisujen kannet olivat edelleen Kalevi Mäki-Kihniän ja Hannu Paasosen suunnittelemat. Myynnistä huolehti Milja Piepponen.

Jäsenmäärä oli vuoden lopussa 269 Henkilöä.

Jäsenmaksu oli edelleen 30,- mk vuodessa ja Tampereen kaupungin kulttuurilautakunta myönsi yhdistykselle toiminta-avustusta ja Sukututkimuspäivää varten kohdeavustusta.

Sukututkimusyhdistysten neuvottelutilaisuuteen Helsinkiin osallistuivat yhdistyksen edustajina Sirkku ja Matti Koittola sekä Olavi Kallioniemi. Samalla Suomen Sukututkimusseuralle esitettiin mahdollisuus järjestää seuraava neuvottelupäivä Tampereella.

Yhdistyksen jäseniä oli mukana valtakunnallisilla sukututkimusopintopäivillä Espoossa, jossa isäntänä oli Suomen Sukututkimusseura, sekä Lahden Seudun Sukututkijat ry:n sukututkimuspäivillä Lahdessa.

Lehtiä ja kirjoja hankittiin lisää ja niiden lainausta hoiti sihteeri Leila Mäkinen. Yhdistys sai huomattavan kirjalahjoituksen Osmo Merikosken perikunnalta. Samalla saatiin Merikosken sukututkimusarkisto yhdistyksen omistukseen.

Vuosi 1988 oli yhdistyksen toiminnalle monessa suhteessa myönteistä aikaa. Toiminta helpottui uusien kokoustilojen myötä ja jäseniä saatiin entistä enemmän mukaan aktiiviseen toimintaan.

X toimintakausi 1.1.89 - 31.12.89

VIRSTANPYLVÄS

Yhdistyksen kymmenes toimintakausi alkoi poikkeuksellisesti: Sukututkimuspäivänä 14.1.89 oli tavallista juhlavampaa, kun yhdistys vietti sen yhteydessä 10-vuotissyntymäpäiviään. Päivään osallistui 209 henkilöä. Useat muut Suomen paikallisyhdistykset muistivat yhdistystämme kukkatervehdyksin, adressein ja lahjoituksin. Tampereen kaupungin tervehdyksen päivälle toi apulaiskaupunginjohdaja Kaarina Suonio.

Juhlavuoden kunniaksi rekisteröimme yhdistyksemme tunnusmerkin Suomen Heraldisessa seurassa.

Uusiksi kunniajäsenikseen yhdistyksemme kutsui koko kymmenvuotisen toimintamme ajan hallituksen jäsenenä ja rahastonhoitajana toimineen Rakel Kivimaan sekä entisen puheenjohtajamme Orvo Lipposen.

Tampereen kaupungin kulttuurilautakunnalta saimme jälleen toiminta avustusta ja Sukututkimuspäivän kohdeavustuksen.

Tämän kymmenennen toimintakauden kuluessa olemme kokoontuneet Vanhalla Kirjastotalolla kaikkiaan kymmenen kertaa. Lisäksi kokoonnuimme 11.4.89 kokoukseen Tampereen ortodoksisen seurakunnan Nikolainsaliin ja samalla kävimme tutustumassa ortodoksiseen kirkkoon. Kokouksiin osallistui keskimäärin 62 jäsentä. Teimme opintokäynnin jäsenemme, kirjastonhoitaja Tuula Rantasen opastuksella kaupungin kirjastoon, jossa tutustuimme sukututkimukseen liittyviin palveluihin. Mukana oli 58 jäsentä.

Kevätretken teimme Mikkeliin ja kävimme siellä mm. Mikkelin maakunta-arkistossa ja lakkautettujen seurakuntien arkistossa. Retken järjestivät Sirkku ja Matti Koittola.

Syksyllä lähdimme nykyisen puheenjohtajamme Raimo Vasaran johdolla tutustumaan hänen kotipitäjäänsä Mouhijärveen.

Hallitukseen kuuluvat tänä juhlavuonna pj. Raimo Vasara, vpj. Matti Koittola, rh. Seija Jäminki, siht. Leila Mäkinen, Terttu Honkala ja Olavi Kallioniemi.

Tilintarkastajina ovat Veikko O. Mäkinen ja Päiviö Muhonen sekä varalla ovat Toini Nikali ja Milja Piepponen.

Ulkopuolisesta kirjanpitäjästä on tänä vuonna luovuttu ja rahastonhoitaja Seija Jäminki hoitaa myös kirjanpidon.

Jäsenmäärä on nyt vuoden lopulla 288 ja jäsenmaksu on 40;- mk.

Kirjastoa olemme taas kartuttaneet ja lainausta hoitaa edelleen sihteeri Leila Mäkinen.

Julkaisutoimikunnat ovat saaneet tänä vuonna yhdistyksen julkaisut ajan tasalle. Vuosikirjatoimikunta, johon kuuluvat tänä vuonna Olavi Kallioniemi päätoimittajana, Terttu Honkala, Pekka Nuottajärvi, Eeva Merikari, Vilho Puro, Airi Salminen ja Raimo Vasara, on julkaissut Vuosikirjat toimintakausilta 1987 ja 1988. Orpana-toimikunta, johon kuuluvat tänä vuonna Matti Koittola päätoimittajana, sekä Heikki Heino, Asko Katara, Päiviö Muhonen, Eila Vihtiälä ja Marjatta Rintala on julkaissut Orpanat 1/89 ja 2/89. Syyskokouksessa toimintakautta 1990 varten valittu julkaisutoimikunta, Terttu Honkala päätoimittaja, Olavi Kallioniemi, Matti Koittola ja Vilho Puro, otti "varaslähdön" ja toimitti tämän Orpanan 3/89. Julkaisujen ulkoasu on täysin uudistettu. Sen on suurimmaksi osaksi suorittanut Vilho Puro. Myyntiä hoitaa Milja Piepponen.

Parhaillaan on ilmestymässä Esipolvitauluja-kokoelman osa 5 ja tekeillä on hakemisto osiin 1-4. Tämän hakemiston on koonnut Heikki Heino ja häntä ovat avustaneet Eila Vihtiälä, Päiviö Muhonen, Orvo Lipponen ja Liisa Yli-Paavola.

Suunnittelemme parhaillaan seuraavaa Sukututkimuspäivää, joka on 13.1.90 ja odotamme sukututkimusseurojen neuvottelupäivää, jonka Suomen Sukututkimusseura järjestää Tampereella. Kevään 1990 ohjelma on jo suunniteltu ja kevätretkeä Pietarsaareen valmistellaan Kaarlo Haapasen toimesta.

Kun nyt tutkailee yhdistyksen historiaa, joka tosin on lyhyt vielä, ja katselee kohti tulevaisuutta, voi havaita asioita, joista on tullut perinteitä yhdistyksellemme. Meillä on Sukututkimuspäivä, kevät- ja syysretket, Vuosikirja ja Orpana. Tapanamme on kokoontua syksyin keväi parittomien viikkojen tiistaisin, ottamatta huomioon Sukututkimuspäivää, joka on aina lauantaisin tammikuun puolivälissä. Pidämme myös keväisin kuukauden tauon kokouksissamme hiihtolomien aikoihin. Yritämme olla yhteydessä parhaan taitomme mukaan muihin Suomen sukututkimusseuroihin.

Sukututkimuskurssit olemme edelleen jättäneet Jorma Räsäsen ja Työväenopiston huoleksi ja keskitymme "jatko-opintoihin".

Edelleenkin tapanamme on olla oikein mukava seura ja otamme lämmöllä vastaan uudet jäsenemme ja esitelmöitsijämme.

Lyhyesti sanottuna: olemme ihan huippu porukka, vaikka sen itse sanonkin.

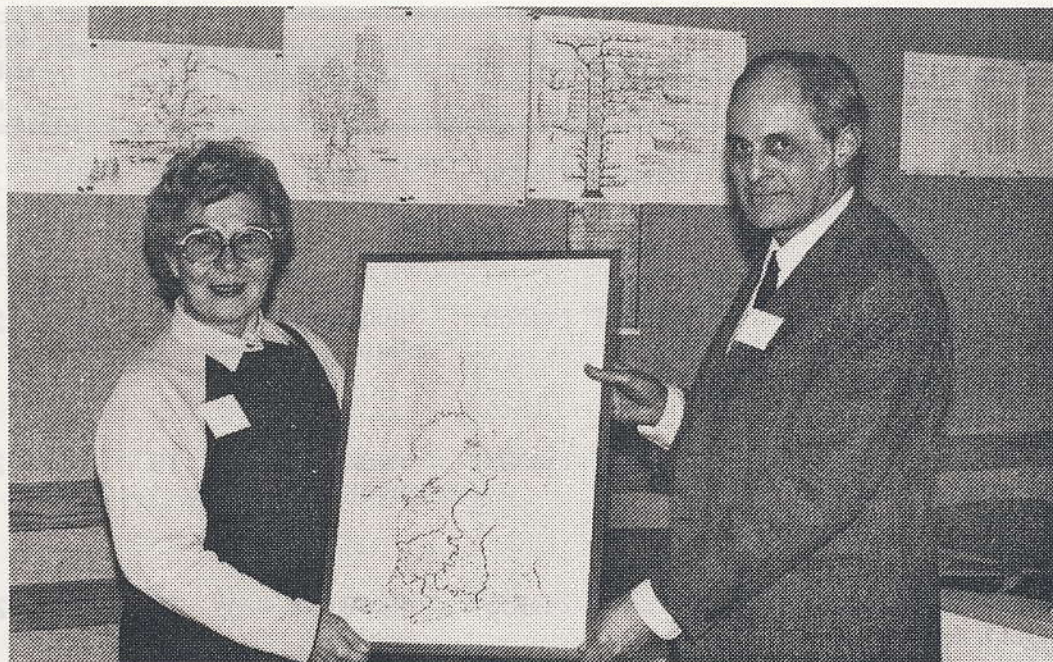
Kausi	Vuosi	Puheenjohtaja Varapuheenj.	Sihteeri	Rahaston- hoitaja	Muu hallitus
1.	1979- 1980	Jorma Räsänen Veikko Lintu	Meri Tila	Rakel Kivimaa	Lauri Orispää Osmo Merikoski
2.	1980- 1981	Jorma Räsänen Osmo Merikoski	Meri Tila	Rakel Kivimaa	Thorolf Aspholm Vesa Leppänen
3.	1981- 1982	Jorma Räsänen Osmo Merikoski	Meri Tila	Rakel Kivimaa	Thorolf Aspholm Vesa Leppänen
4.	1982- 1983	Vesa Leppänen Jorma Räsänen	Meri Tila	Rakel Kivimaa	Osmo Merikoski Sirkka Valli
5.	1983- 1984 18 kk.	Vesa Leppänen Jorma Räsänen	Meri Tila	Rakel Kivimaa	Osmo Merikoski Sirkka Valli
6.	1985	Meri Tila Jorma Räsänen	Leila Mäkinen	Rakel Kivimaa	Orvo Lipponen Osmo Merikoski
7.	1986	Meri Tila Jorma Räsänen	Leila Mäkinen	Rakel Kivimaa	Orvo Lipponen Osmo Merikoski
8.	1987	Orvo Lipponen Jorma Räsänen	Leila Mäkinen	Rakel Kivimaa	Seija Jäminki Matti Koittola
9.	1988	Orvo Lipponen Matti Koittola	Leila Mäkinen	Rakel Kivimaa	Seija Jäminki Olavi Kallio- niemi
10.	1989	Raimo Vasara Matti Koittola	Leila Mäkinen	Seija Jäminki	Terttu Honkala Olavi Kallio- niemi

Koko kymmenvuotiskauden ovat olleet jäseninä: Helmi Friman, Kaarlo Haapanen, Kerttu Huhtinen, Aune Kerttula, Rakel Kivimaa, Agda Kokkola, Pentti Korkee, Veikko Lintu, Kalevi Mäki-Kihniä, Toini Nikala, Aino Niskala, Milja Piepponen, Jorma Räsänen, Matti Saarenpää, Tarja Taskinen, Meri Tila, Anja Toponen, Aili Uusi-Kuitti, Sirkka Valli ja Marjatta Witans.

Tied.siht./ Toimittaja	Tilintarkast. Varatilintark.	J ä s e n i ä			Koko- uksia	Jäsen- maksu mk
		lisäys	yht.	akt.*		
Riitta-Liisa Paavilainen	<u>Matti</u> Saarenpää <u>Martti</u> Tiitola Tarja Taskinen	30	30	13	15	20
Kaarlo Haapanen	<u>Matti</u> Saarenpää <u>Tarja</u> Taskinen Irmeli Majander Pentti Seilonen	30	60	22	15	20
Kaarlo Haapanen	<u>Matti</u> Saarenpää <u>Matti</u> Koittola Tarja Taskinen Helmi Friman	33	93	34	15	25
Kaarlo Haapanen	<u>Matti</u> Saarenpää <u>Matti</u> Koittola Tarja Taskinen Helmi Friman	43	136	48	15	25
Kaarlo Haapanen Pasi Kuusiluoma	<u>Matti</u> Saarenpää <u>Matti</u> Koittola Tarja Taskinen Helmi Friman	27	163	58	21	40
Pasi Kuusiluoma Brita Kekki	<u>Matti</u> Saarenpää <u>Matti</u> Koittola Tarja Taskinen Helmi Friman	19	182	49	13	30
Brita Kekki	<u>Matti</u> Saarenpää <u>Matti</u> Koittola Tarja Taskinen Helmi Friman	37	219	53	13	30
Brita Kekki	<u>Veikko</u> Mäkinen <u>Päiviö</u> Muhonen Toini Nikali Milja Piepponen	29	241	51	14	30
Brita Kekki	<u>Veikko</u> Mäkinen <u>Päiviö</u> Muhonen Toini Nikali Milja Piepponen	28	269	52	12	30
Julkaisu- toimi- kunnat	<u>Veikko</u> Mäkinen <u>Päiviö</u> Muhonen Toini Nikali Milja Piepponen	19	288	62	11	40

Julkaisujen myynnin on hoitanut Milja Piepponen 1983-

* = aktiivisuus, jäseniä kokouksissa keskimäärin

Tampereen seudun sukututkimusseuran puheenjohtaja Meri Tila ja Suomen Sukututkimusseuran esimies Georg Luther sukututkimuspäivillä Tampereella.

Kevätretkellä Tukholmassa 1987.

Sukututkimuksen opetusta Tampereella.

Sukututkimus on mielenkiintoinen harrastus. Se johdattelee meitä historian sokkeloihin. Se opettaa meitä ajattelemaan, että menneitten vuosisatojen aikana on ollut inhimillistä elämää iloineen ja suruineen ja että noiden surujen ja ilojen osallisena on ollut myös minun isäni ja äitini ja heidän esivanhempansa. Sukututkimus osoittaa, että ne vanhat ajat, joista ei aikaisemmin ollut mitään käsitystä, eivät olekaan vieraita aikoja, vaan ne koskettavat läheisesti meitä jokaista.

Sukututkimus tuo muinoineläneet sukupolvet nykyisen ajan ihmiselle läheisiksi ja sillä on omat keinonsa saada taakse jäänyt aika elämään ja kauan sitten eläneet sukuhenkilöt läheisiksi ja rakkaiksi.

Tampereen Työväenopistossa aloitettiin sukututkimuksen opettaminen syksyllä 1978. Ensimmäinen kurssi oli pitkä, se käsitti syys- ja kevätlukukauden, yhteensä 52 tuntia. Ensimmäisen kurssin vetäjänä oli varatuomari Lauri Orispää. Syksyllä 1979 alkaneelle kurssille oli Orispään kieltäytyttyä saatu opettajaksi metsänhoitaja Osmo Merikoski. Molemmat kurssin vetäjät Orispää ja Merikoski ovat muille vanhoille jäsenille tuttuja ansioistaan sukututkimusseuran jäseninä. Syksyllä 1979 kurssi jaettiin kahtia siten, että syksyn kurssille sisältyi opetusta 26 tuntia ja kevään kurssille samoin 26 tuntia. Syksyllä 1980 ryhdyin opettamaan ja "opetusurakkani" jatkuu vielä kun 22. kurssi päättyi marraskuulla 1989.

26 tunnin eli 13 tapaamisen opetusohjelma on saanut kutakuinkin kiinteän muodon. Kun peruskurssilla pyritään opastamaan sukututkimuksen tärkeimpien lähteiden, kirkonarkistojen tuntemiseen ja hyväksi käyttöön, on kurssin opetusohjelma seuraavanlainen: 1. oppitunti - sukututkimuksen määritelmä, kurssin tavoite ja sisältö. 2. oppitunti - sukulaisuuden merkitys, sukulaisnimityksiä, sukututkimus yleisessä kentässä, esipolvitaulu. 3. oppitunti - tärkeitä ohjeita, hienotunteisuutta, lähteet, seurakunnassa käynti virkatodistuksen tilaaminen. 4. oppitunti - seuratoiminta, oman tutkimuksen aloittaminen, tietojen keräystapoja. 5. oppitunti - tutkimisjärjestys. 6. oppitunti - rippikirjat. 7. oppitunti - rippikirjat. 8. oppitunti - vihittyjen luettelot. 9. oppitunti - syntyneitten luettelot. 10. oppitunti - kuolleitten luettelot, muuttaneet. 11. oppitunti - jälkipolvitutkimus, esipolvitutkimus. 12. oppitunti - arkistot. 13. oppitunti - vaikeita tapauksia.

Syksyllä 1982 aloitettiin peruskurssin lisäksi ns vanhojen käsialojen kurssi,

joka aluksi oli pelkästään vanhan kirjoitustyylin opiskelua. Myöhemmin tämä kurssi sai nimen sukututkimuksen jatkokurssi ja opetusohjelmaan sisältyy nyt vanhan käsialatyylin lisäksi tietoja muista kuin kirkon lähteistä. Sukututkija joutuu turvautumaan muihinkin lähteisiin etsiessään lisätietoja löytämilleen sukuhenkilöille. Näitä kursseja on pidetty yhdeksän ja kymmenes alkaa tammikuussa 1990 mikäli tarpeellinen määrä osanottajia ilmoittautuu. Muista kuin kirkon lähteitä tarkoittavista tiedoista voidaan mainita pitäjänkokoukset, nimet, sukukirjan laadinta, perunkirjoitus, maaomaisuus maalla, historiantutkijan työmenetelmät, kruununtalon asukkaaksi ottaminen, kruununtalon perinnöksiosto, vaivaiset, tella ja talturit, kyytilaitos.

Molemmilla kursseilla opetus tapahtuu luennoimalla, mutta keskusteluakin tulee usein ja tehtyihin kysymyksiin haetaan yhdessä vastauksia.

Sukututkimukseen kohdistunut kiinnostus käy ilmi seuraavista luvuista. Luetelossa on mainittu kullekin kurssille ilmoittautuneiden määrä. Useimmiten noin 25% jättää opiskelun jo alkuvaiheessa. Kuitenkin noin 75% koko määrästä voidaan katsoa melkein koko kurssin suorittaneiksi.

Peruskurssi

N:o	aika	ilm.	N:o	aika	ilm.
1	sy/ke 1978/79	74	2	syksy 1979	41
3	kevät 1980	38	4	" 1980	29
5	" 1981	34	6	" 1981	38
7	" 1982	19	8	" 1982	42
9	" 1983	19	10	" 1983	26
11	" 1984	16	12	" 1984	28
13	" 1985	38	14	" 1985	43
15	" 1986	23	16	" 1986	52
17	" 1987	12	18	" 1987	63
19	" 1988	22	20	" 1988	60
21	" 1989	30	22	" 1989	69

Jatkokurssi

1	syksy 1982	43	2	kevät 1983	29
3	" 1984	30	4	syksy 1985	26
5	" 1986	20	6	" 1987	30
7	" 1988	15	8	kevät 1989	11
9	" 1989	17			

Kuinka sattuvasti sanoikaan Esaias Tegnér vapaasti suomennettuna:

"Suku on yksityiselle ihmiselle samaa kuin isänmaa muistoineen koko kansalle."

Tampereen seudun sukututkimusseuran koko toimintakauden aikaiset hallitusten jäsenet ja toiminnassa mukana olevat haluamme yhdistyksemme merkeissä tuoda esille kiitollisuutemme

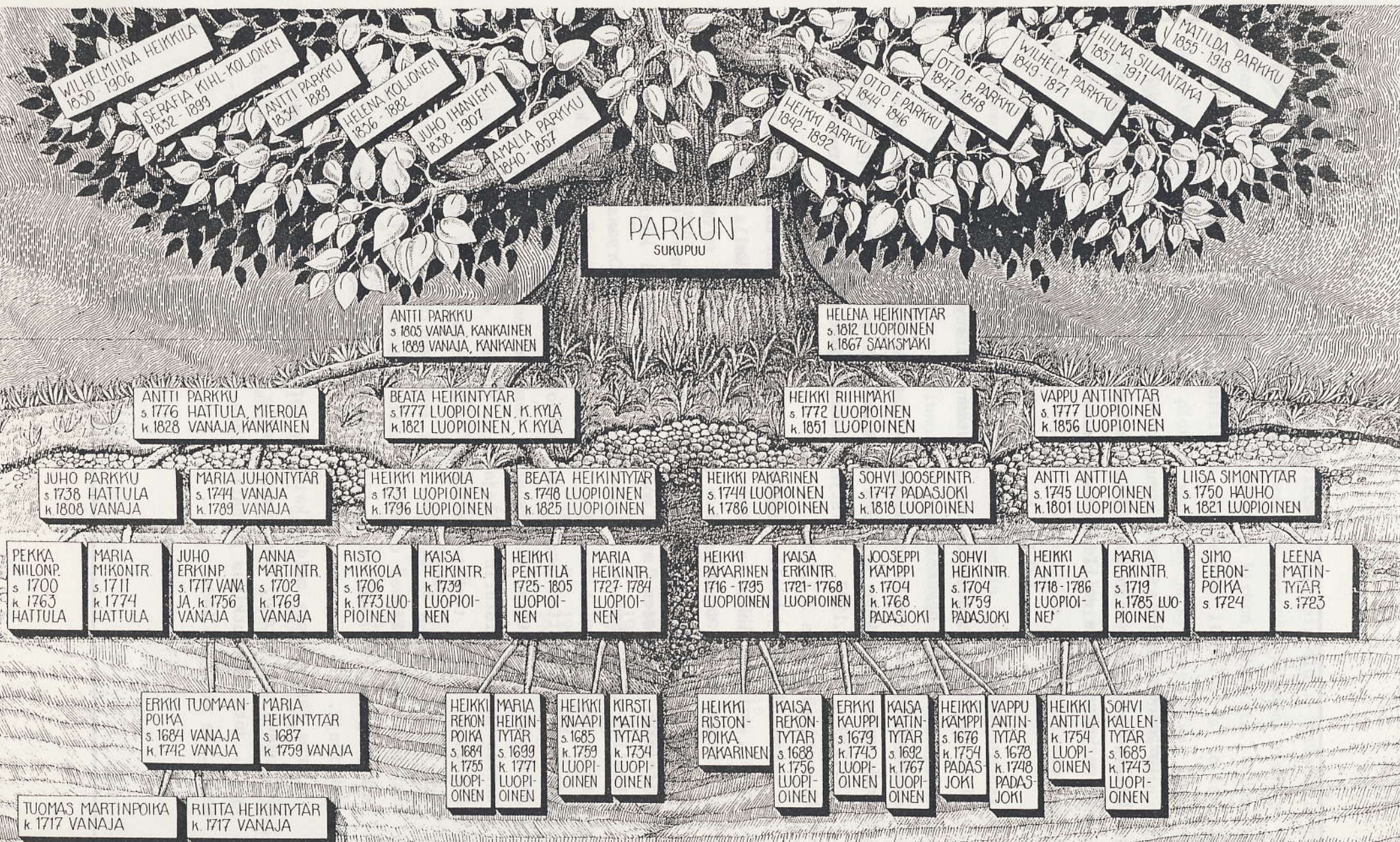
JORMA RÄSÄSELLE

hänen suuremmoisesta jatkuvasta työstään yhdistyksemme ja tamperelais-ten sukututkijain hyväksi.

Jorma Räsänen on yhdistyksemme perustajajäsen. Hän toimi ensimmäisenä puheenjohtajana 1.5.1979 - 30.4.1982 ja hallituksen jäsenenä 1.5.1979 - 31.12.1987. Yhdistyksen kunniajäseneksi hänet kutsuttiin 70-vuotispäivänään 3.2.1984.

Jorma Räsäsen johdolla vakiinnutettiin yhdistyksen toiminta niihin uomiin, joita vieläkin kuljetaan. Vakaalla, rauhallisella mutta määrätitoisella työllä sai toisetkin tuntemaan vastuunsa, ja näin yhdistyksen toiminta pääsi hyvään alkuun. Hänen panoksensa on ulottunut paitsi esitelmien pitämiseen, myös monien perusteellisesti käsiteltyjen artikkelien kirjoittamiseen yhdistyksen julkaisuihin Orpanaan ja vuosikirjaan. Koko toimintamme ajan ja yhä edelleen Jorma Räsänen on kouluttanut ja kouluttaa uusia sukututkijoita sukututkimus- ja vanhojen käsialojen kursseilla, eikä suotta, koskapa Tampereen ev.lut. seurakuntien keskusrekisterin johtaja Eero Kittilä esitelmöidessään kokouksessamme lausui tyytyväisyytensä keskusrekisterissä käyviin sukututkijoihin: "heitä ei ole tarvinnut enää opettaa". Oman sukunsa tutkimisessa Jorma Räsänen on ollut muilta keskeneräiseksi jääneen työn jatkaja ja sen kokoava voima. Siinä yhteydessä on syntynyt myös useita julkaisuja.

Jorma Räsänen saa meidän kaikkien varauksettoman kiitoksen ja kunnioituksen osoituksen. Tovotamme hänelle jatkossakin voimia tehdä sitä työtä, jota sukututkimus parhaimmillaan on: Kun sille antaa pikkusormensa, se vie koko käden.

Sukututkimus voi tuoda monia uusia yhteyksiä

Kuulin ensimmäisen kerran sukututkijoista n. 8 vuotta sitten - tarkoitan tietenkin tätä omaa yhdistystämme. Sinä syksynä Sampolassa järjestettiin sukututkijoille kurssi. Ohjaajana toimi metsänhoitaja Osmo Merikoski ja kurssin loppuvaiheissa tämän kirjoittaja kysyi Osmo M:ltä, olisiko perustaa vasittu yhdistys. Hän sanoi ettei, koska yhdistys jo on ja toimii ja että kurssilaiset voivat ja saavat liittyä jäseniksi. Puolet meistä taisi silloin liittyä. Ja siitämisin olen mukana ollut.

Ohjaaja kysyi itsekultakin meistä, miksi sukututkimukseen mukaan on lähdetty ja saatoin kertoa tavoittaneeni sukututkimuksen esivaiheissa niin kiinnostavia tietoja, että niistä voisi saada vaikka kirjan - ja kirjantekoon silloinen tietojenhankintakin liittyi. Ne tiedot, joita silloin alkoi tavoittua yllättivät minut ja tavallaan sysäsivät silloista kirjahanketta aina trilogiaksi saakka. Ja silloinen, kaksikielinen koti- ja koulukaupunki antoi jo sinänsä runsaasti aiheita.

Mitä suvun vaiheista sitten löytyi?

Alkaessani olin varma, että 1800-luvun puolivälin torpparitautat eivät kovin viljalti muuta anna kuin syntymien, kasteiden, ripitysten ja vihkimysten ja kuolemisten ajankohdat - kaikki sinänsä välttämättömiä ja arvokkaita löydöksiä. Arvelin, että tokko sieltä kartanotaustoja paljoakaan . . .

Eikä niitä aivan löydöksiksi saakka ollutkaan. Talollisuutta kylläkin. Kiinnostavuuttakin tavoittui aivan vaikka näytelmä-aiheiksi saakka.

Sekä isän äidin suvuista löytyi. Isoäiti on lähtöään Soinin Rasi-Rasinmäki-sukua isänpuolelta ja äitinsä taustoina ovat Vakkurit. Rasinmäki oli perintöjä jaettaessa 1840-50-luvulla niinkin mittavaa tekoa, että vielä 11. tyttäreille - nuorimmalle

- riitti kytkeymässä poistalutettava lehmä!

Ja isäni torpantaustat lavenivat aina 1500-luvun lopulle saakka ja tragediaakin löytyi: silloisen tilan isännät olivat 1590-luvulla lujilla: 3 kuoli 7 vuoden sisällä ja yksi v.1592: "kuollut nälkään - katovuosi".

Silloiset talolliset olivat lujemmilla kuin torpparilapset pari vuosisataa myöhemmin. Nälkäänkuolleista ei ole mainintoja, kirkkoa ja pappeja närkästyttäneistä kylläkin. Karstulassa liikkui 1870-1890 väkeä pirtit täyteen keräävä saarnamies. Se ilmeisesti närkästytti kirkonisäntiä. Kirkkoherran kuuliija-tilastot jäivät pieniksi. Närkästys sai lisäpuhtia saarnamiehemme muistakin osaamisista. Hänet haastettiin - tai vaadittiin haastettavaksi käräjiin "naimakaaren pykälien rikkomisesta, koska aviossa ollen oli maannut, raskaaksi tehden, pitäjän hierojan ja tämä huorintehden synnyttänyt kaksoiset!"

Naimakaaren määräpykälän rikkominen oli niin raskas, että kummallekin "huorintehneelle" langetettiin käräjillä 1888 - miehelle 180 ja "jalkavaimolleen" 120 markan sakot eli varojen puutteessa istutettavaksi Vaasan lääninvankilassa 18 ja 12 vuorokauden vesileipävankeuteen.

En sitten tiedä, kumman päällä istuttiin, vedenkö vaiko leivän? Mutta tuomio ja sen täytäntöönpano on totuus.

Ameriikan siirtolaisuus liittyi tähänkin sukuun. Isän puolelta isän neljä setää muutti USA:aan jo 1880- ja 1890-luvuilla.

Äidin äidin suku pani paremmaksi.

Isoäidin sisar "Emma-täti" toimitti Rasin sukua toistakymmentä henkeä perässään Ameriikkaan "Massan valtioon ja Fitchburgin kaupunkiin". Menijöiden joukossa myös äidin kaksoisveli, enoni.

Ja heidän myötään on löytynyt yhteyksiä: Enon pojan-pojan poika löytyi Floridasta - on aviossa norjalaissukuisen kera, poika ei enää osaa suomea eikä tytär norjaa. Mutta ilahtuivat yhteydestä.

Keskilännellä toimi suomenkielisten oppi- ja kulttuurilaitos.

Siltä tuli tiedustelu - eräs opettajista halusi tietää isoisästään. Hän syntynyt Karstulassa, Vanha-aholla (Vanhalla aholla!). Ja kaiken huipuksi on saman niminen kuin isoäidin kanssa makaamisen syntiä tehnyt isoisäni - tietenkin hänkin on samalta kylältä! Lupasin hankkia tiedot - tätä kirjoitettaessa haku on vetämässä. Jos löytyy Ameriikan tohtori sukuaan, niin minäpä saan ylpeillä oppineella sukulaisella Atlantin takana. - Jos löydös osuu nappiin.

Karstulasta on löytynyt kymmeniä serkun-serkkuja kahdestakin sukuhaarasta. Siellä tuli koetuksi tapahtuma, jossa oli sekä murhetta että ylevyyttä: Äitini sisarenpoikaa haudattiin. Hänellä oli 11 aikuista lasta, heistä 3 tytärtä. Aivan mieltä järisytti, kun kahdeksan aikamiespoikaa kantoivat isäänsä hautaan aina miestä nauhoihin vaihtaen.

Niin, sukututkimus on yleistynyt jo kaikkialle.

Tuskin se on ihme, että se sivuaa enimmäkseen työelämästä sivuunjäänneitä...tai pitäisikö sanoa että vapaallepäässeitä - ainakin tämän kirjoittaja kuuluu heihin. Meitä alkaa jo olla niin paljon, että kohta kansoitamme - niin olen kuullut - kaikki maakunta- ja muiden arkistojen tutkijatuolit ja tukehdamme kirkkoherranvirastojen kirjeenvaihdon.

Kullakin meistä on tarve tavoittaa juurensa - keitä he olivat, jotka meitä ennen elivät, mitä yllätyksiä löytyy, konsa hakemaan alamme. Jos tai kun poikkeavaa löytyy - tai kun tavoittuu joku henkilö tai sukuryhmä ankaran pengonnan jälkeen, jonka tavoittamisessa on saattanut paljonkin vaivaa nähdä, saattaa kokea ihan oikeaa löytäjän iloa. Se saattaa olla palkkioista suurin. Eikä ainakaan "pienin" ole yhdistyksen toimissa tavoitettu laaja ystävä- ja samoista asioista kiinnostunut joukko.

Heillä, teillä ja meillä on yhteinen tekijä: Podetaan samaa, parantumaton vaivaa - sukututkimuksen mieluisaa vaivaa. Alköönkä sitä kenkään meiltä pois ottako. Ja olkaamme yksimielisiä - jos sen joku pois ottaa aikosi, hän alköön ilmoisna ikinä onnistuko!

Että olkoon kymmenvuotiaalle hankkeet onneksi!

Pekka Nuottajärvi

Siihen aikaan kun isäni ensimmäiset housunsa sai

Ullakon kätköistä on löytynyt isävainajani sotareissussa 45 vuotta sitten omasta lapsuudenajastaan kirjoittama muistelu, jolla hän sai palkinnon joukko-osastonsa järjestämässä kirjoituskilpailussa, kevättalvella 1944 Karjalan kannaksella.

Lopullinen palkittu versio lienee ollut hiotumpi kuin tämä löytämäni muistikirjan lehdille kirjoitettu konsepti. Tarinan otsikoksi sopisi tänä päivänä: "Katkelmia yli seitsemän vuosikymmenen takaa", kirjoittaja kun oli syntynyt vuonna 1911. Olen jäljentänyt kuitenkin sen tähän aivan sellaisenaan.

Kannaksella Joker-korsulla 13.3.1944

korpr. Urho Nuottajärvi

Katkelmia lähes kolmen vuosikymmenen takaa

Siltä ajalta kun olin vielä polvenkorkuinen paitaressu, muistan ajan, jolloin, vaikka olinkin poikalapsi, sain uuden hameen vuosipäivänäni. Se oli kyllä tehty jostakin vanhasta vaatekapaleesta, mutta sittenkin sen uutuus minua miellytti. Muistan kuinka hauskasti sen helmat nousi ja pyöristyi pyöriessäni lattialla. Silloin oli vielä muoti sellainen maalla, myös kotonani pahaisessa verotorpassa, että pienimmillä, yhtä hyvin pojilla kuin tyttöillä, oli kolttu. Se oli pitkä, nilkkoihin asti ulottuva, ja sen alla alaruumiissa ei käytetty muita suojavaatteita, jonka vuoksi oli pienempänäkin helppo itsekin toimittaa asiansa ja tarpeensa. Kun siihenkin puolinaiseen vaatetukseen tottui, niin ei se talvinen pakkasilmakaan, vaikka sen kylmyys vapaasti pääsi nousemaan liepeitten alitse, kovin vastemieliseltä eikä oudolta tuntunut silloinkaan, kun sitä pääsi ulos livahdamaan, vähän vain ihon kananlihalle veti.

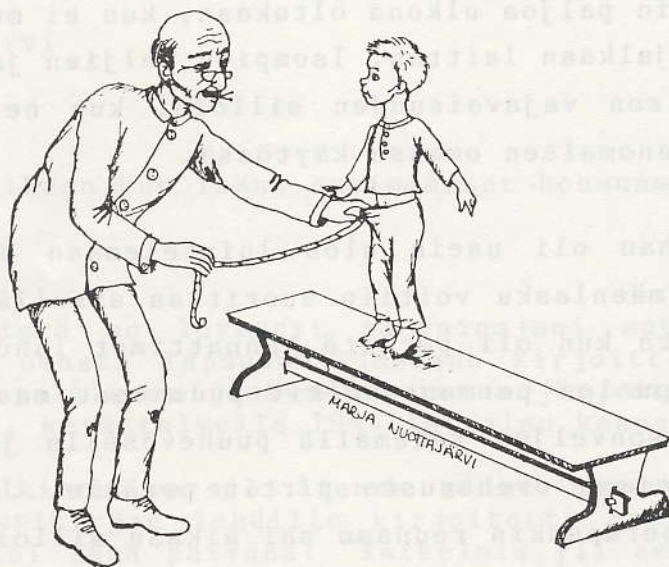
Eihän silloin paljoa ulkona oltukaan, kun ei meillä pienimmillä ollut mitä jalkaan laittaa. Isompien veljien ja isän karvarasat korvasivat sen vajavaisuuden silloin, kun ne eivät sattuneet olemaan asianomaisen omassa käytössä.

Tarpeetontahan oli usein ulos luistelemaan päästäkään, sillä se huvi ja mäenlasku voitiin suorittaa sisällä pirtin lattialla. Lattiasta kun oli perältä kannattimet lahonneet ja samalla pirtin peräpuolen permantopalkit pudonneet maan kannatukselle, niin että isonveljen tekemällä puuhevosella ja kärryillä laskimme jyristimme ovensuusta pirtin perälle. Joskus vain nenän sattuminen peräpenkin reunaan sai aikaan silloisen ajan tuttuja säveleitä. Pöytä ei paljoa tehnyt haittaa mäenlaskulle, sillä sen pinta oli korkealla ja jyrkevät puujalat vain kahdella kohtaa ja hyvin kaukana toisistaan.

Pöytä oli pitkä, joten se ei tuntenut ylikuormitusta meidän nelitoistahenkisessä perheessä. Päinvastoin se osatyhjyydellään olisi ikäänkuin odottanut uusia miehenalkuja syntyväksi entiseen sisarusparveen, johon jo ennestään kuului kahdeksan veljestä ja kolme siskoa.

Talven pakkaspäivinä usein oli mielityönä puhalttaa olkipillillä ikkunoiden jääkerrokseen...

...mutta mitta otettiin kuitenkin kaikesta
vastarinnasta huolimatta.

Jo pienenä oli se pöytä käynyt hyvin tärkeäksi, kun kaksi vuotta syntymästäni sain yhtäikaa sekä pikkuveljen että siskon, ja oli minun silloin otettava lusikka omaan käteen ja pidettävä puoliani siinä, oman elämän puolesta, ja oman vatsan tarpeista. Kilpaa isompien kanssa lusikalla samasta kupista ja vuoroa samasta astiasta ryypäten. Ei vaivannut silloinkaan ruokahalun puute, vaan maistui se ruoka erinomaiselta, kun se kilpaa yhdestä kupista ahmittiin.

Joku sivullinen matkamies teki huomionsa meidän ruokailustamme, ja aikansa katseltuaan lausui mielipiteensä sanoen, että viuhka käy talkkunakupilla.

Ei sovi sitä ateriaa verrata nykyajan katettuun pöytään, rahat-
tomalle kulkurille nykyään laitetaan samaan tyyliin. Mutta kaikesta tästä huolimatta vatsat vain täyttyi ja pahaisten paitaressujen säärikortteli alkoi venyä, ja kasvettiin mieheksi, toinen toisensa jälkeen.

Talven pakkaspäivinä usein oli mielityö kontillaan ollen puhalttaa olkipillillä ikkunoiden jääkerrokseen kuvioita ja läpiä, joista saattoi sitten seurata ulkomaailman tapahtumia. Ikkunat olivat yksinkertaiset, joku ruutu oli päreillä ja säkillä paikattu. Jos siinä ikkunan luona alkoi tuntua kylmältä, niin

iso pirtin kiuas äidillisesti jakoi lämpöään jokaiselle. Jos ei sinne vielä pienemmät itse päässeet, niin isommat auttoivat.

Kova riita siinä käytiin, kun räätäli minusta ensi kertaa housunmittaa otti, samoin silloin, kun suutari ensikengät teki ja jalanmittaa otti. Taisi siinä ääntä olla ilmassa, ja samalla piti purta ja potkia, mutta mitta otettiin kuitenkin, kaikesta vastarinnasta huolimatta. Mutta hyvin nurjalla mielellä ja vähän halveksien syrjäsilmillä katselin, kuinka räätälin käsissä alkoi hahmottua pienet housut, elämäni ensimmäiset housut. Ja sitä mukaan ne alkoivat kiinnostaa, minkä valmiimpaan vaiheeseen ne ennättivät. Ja illan tullen niitä siinä silitettyinä ja hienoina, räätälin viimeistelemänä, nukkumaan mennessä katsellessani, tulivat ne housut jo yöllä unen mielikuvituksiin ja rakkaasti jo hyväksyinkin ne. Tuntuivatkin jo silloin niin hyvältä jalassa, ja oli kuin olisi ollut miehekästä jo niitä pitää, myös että isommatkin jo silloin hyväksyivät joukkoonsa, miesten joukkoon.

Maanviljelijä Urho Nuottajärvi,
syntynyt 10.4.1911 Orivedellä,
kaatui 23.6.1944 Talissa (lähellä Viipuria).

LEMPÄÄLÄN KYLÄNNIMET

Nimeämisperuste alleviivattu, jos se on tai on ollut kantatalo.

Kylät:

AHTIALA	Vesilahdella Olof Ahti 154?, Henric Ahti 1553 ja Eric Ahti 1571. Kansantarina, muinaissuomalainen omaperäinen miehennimi, myyttinen nimi, hämäläisten jumala.
AIMALA	v. 1457 Olavi Aimala. Aimo, suomalais-lappalainen nimi, "hyvä, mainio, oiva", 1500-luvulla lappalainen miehennimi.
HAHKALA	v.1540-44 Olavi Hahka. Hahka = hölmö, eläinaiheinen lisänimi.
HAURALA	Hauralan Juho.
HEMMINKILÄ	(Hemminkinkylä) etunimestä Hemminki. Hemminki on pohjoismainen merkitykseltään epäselvä Hemming tai saksan Henning. Suomalainen asu Hemminki almanakkaan v. 1880.
HERRALA	Antti Herrainen. Viljo Nissilä: säätyä ilmaiseva lisänimi.
HIETANIEMI	v. 1453 Olavi Hietaniemi. Hieta-alkuinen paikannimi.
HULAUS	v. 1453 Tapani Hullula.
HYRKKÄLÄ	Niilo Hyrkkälä. v.1571 kylännimi Hyrkele, talonpoika Hyrckes.
HÄIHENMATKA eli RASALA	germ. haiha = sokea. Häihä tunnetaan Itä-Suomessakin sukunimenä, liittyy teonsanaan häihittää, liehuttaa, löyhyttää.
HÄIVÄLTILÄ	v. 1540 Heikki Häiväلتi.
IHAMAA	v. 1553 sukunimenä. Iha on tavallinen muinaissuomalainen henkilönimi.
INNILÄ	v. 1465 Jussi Innilä.
JOKIPOHJA	Jokipohjan Lasse.
KELHO	v. 1553-84 Erkki Heikinpoika Kelho.
KORKEAMÄKI	
KUIVASPÄÄ	Eri puolilla Suomea esiintyvät Kuivala ja Kuivanen. Talon- ja kylännimet voivat perustua paikan ominaisuutta ilmaisevaan laatusanaan <u>kuiva</u> , mutta monesti myös henkilönimeen. Viljo Nissilä: ominaisuutta kuvaava lisänimi.
KULJU	isännän lisänimi, johon sisältyy maastotermi vetinen painuma, syväne, vesilätäkkö.
KUOKKALA	etunimestä päätellen v. 1508 Sääksmäellä katselmusmiehenä ollut Niclis Kookala oli Räikkäsiä, josta myöhemmin tulivat Seppälä, Hupakka ja Ollila.
KÄRPPÄLÄ	v. 1541-66 Mikko Kärppä. Eläinaiheinen lisänimi.
LAHTI -----	LAHDENPERÄ
LASTUNEN	v. 1540 sukunimenä, aikaisemmin ollut Vatsoila.
LEMPÖINEN	Varsinais-Suomen ja Satakunnan vanhoilla asutusalueilla on

	Lemposten tai Lempoisten kylä Askaisissa, Taivassalossa, Kangasalla ja Lempäälässä. Esim. Taivassalon <u>Lempoinen</u> on ollut asuttuna jo 1100-luvulla. Nimeä on pidetty muinaissuomalaisena omaperäisenä henkilönimenä, johon sisältyy mytologisen olennon nimitys, joko <u>lempo</u> = paha olento tai <u>lemmas</u> , joka tarkoittaa jonkinlaista nymfiä tai faunaa. Viljo Nissilä (1980): <u>nimiryhmä on germaanista lainaa</u> ; keskiajalla saksalaiset ovat käyttäneet mm. muotoja <u>Lemmeke</u> , <u>Lemeke</u> ja <u>Lembeke</u> , joihin Suomen nimistö <u>Lemmakka</u> Hämeenkyrössä varmimmin liittyy. Voi olla <u>lisänimi</u> , jonka aineksena on nimenkantajan elinympäristön aiheet: syntyperä, heimo, kansallisuus, asuinpaikka. Knut Lämpeläinen - Lempääläinen. Lempoinen-nimen ruotsinkielinen nimi on Lembois. v. 1678 Sipi Olavinpoika Lempo, rinnakkaisnimi KIRKONKYLÄ
LIETSAMO	v. 1465 Dominiais Liettamo. Aikaisemmin ollut Torvenkylä, Torren kantatalo, --Torvenkylä. Lisänimi, voitu käyttää torventekijästä tai soittajasta.
LIPPO	Abrosius Lippo. Ristimänimi Filippus, Filippus ollut yleinen ---Lipo, Lippo, Lippi, Lippu, Vilppo.
LUMIALA	v. 1540-54 Pekka Lumia
LUOTO	Matti Matinpöika Luoto. Vanhastaan itä-suom. laina.
MAAKALA	Olavi Maaka.
MAISENRANTA	Kuljun torppa nimeltä Maise.
MIEMOLA	v. 1540-56 Juho Miemöi. Miemo = kaatumatautinen v. 1546 Memoila, yl. Miemola Memmo: muinaissuomalaisesta kutsumanimestä muodostunut lisänimi Memmo, Miemo.
MOISIO	päälliköiden vanhoja tiloja
NURKKILA	v. 1540-52 Mikko Nurkki.
PAPPILAQ PERÄLÄ	v. 1540-52 Olavi Perälä, ilmaisee sijaintia, vanha nimi KAULO
PEURAU8	v. 1558-65 Heikki Peura. Siirtynyt sukunimeksi paikannimestä (siirrynnäinen) eläinaiheisesta lisänimestä --- sukunimestä. L-Suomen peura-nimet heijastavat hämäläisen eräkauden pyyntikulttuuria.
PUTKISTO	v. 1465 Olavi Putkisto.
PYHÄLTÖ	v. 1540 Esko Pyhä. Kansanomaisen rinnakkaisnimi Rystölli.
RIKALA	v. 1553-66 Lauri Rikala. Yhdistettävissä germaaniseen miehenimeen Rika, Ricco, Riko, Richard tai muut yhtymät. Asutus- ja sukunimenä lähinnä yläsatakuntalainen.
RUUHOLA	Lasse Ruuhola.
SARVIKAS	v. 1540-79 Reko Antinpöika Sarvikka. Voinut kehittyä sukunimeksi useista lähtökohdista..
SUKKILA	Matti Sukka. Sukki, sutki (häm. murre) = epärehellinen, erittäin ovela.
SUOJALA	alstusten augumentti
TIURALA	v. 1558 Girels Tiura. Juontuu germaanolaiselta taholta Deurja,

Deur, Diura, Tiura ja Tiuri mainenimen mukaan.
 Tiura = huolellinen ihminen, myös merkitys epäkohtelias.
 Tiura = pieni vesieläin.

VAIHMALA v. 1555 Mikko Vaihmalä.

SOTAVALLA 1500-luvulla sen nimi kirjoitettiin Sotavalla, mutta myös Sotavaldh, Sotavald, Sotavallast. Muoto Sotavalla on kehitetty taivutusmuodosta v. 1551 Sotavallast, v. 1568 Sotavalla, jossa valla-sanalla sisäinen konsonanttisiirtymä on kuulunut heikosti. Sotavalla on keskiaikainen yksinäistila. Se on saanut nimensä viimeistään 1300-luvulla muinaissuomalaisesta nimestä käyttäneestä isännästä.

Kylien nimet, joita ei enää ole Lempäälässä

ALKKULA Lasse Alkkula. Alkku ja Alku ovat skandinaavisen Algot-nimen muunnoksia. Alkku = pyhäkkö.

KIRJAMOLA sukunimestä Kirjamola. --- kylän nimi.

RUUPPALA talon nimen mukaan.

TAIPALA

TOLVILA v. 1465 Martti Tolvila.

VATSOILA Vatsoilan Perttu. Samaa alkuperää kuin kansallisuusnimi vatja ja vanhat vatja-kantaiset paikalliset nimet, esim. Vatsulan eli Lastusten järvi.

VIIALA v. 1540 Jussi Viioinen. Nimeen sisältyy henkilönnimi Viia, jonka alkuperästä ei ole tietoa.

Seuraavat laitokset ovat tukeneet seuramme julkaisutoimintaa 1989.
Siitä heille

LÄMPIMÄT KIITOKSEMME

Finlayson

 POSTIPANKKI

TYÖVÄEN KESKINÄINEN VAKUUTUSYHTIÖ

TURVA

 STS-PANKKI

 TPO
- tie parempiin yhteyksiin

 PTL-Tele

